

בש"פ 6088/18 - עוביידה בללו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6088/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: עוביידה בללו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק
מ"ת 13336-07-18 שניתנה ביום 6.8.2018 על ידי
כבוד השופטת ע' וינברג-נוטוביץ

תאריך הישיבה: י"א באלול התשע"ח (22.8.2018)

בשם העורר: עו"ד שי טובים
בשם המשיבה: עו"ד רוני זילושנסקי

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ע' וינברג-נוטוביץ), במ"ת 13336-07-18 מיום 6.8.2018, המורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. נגד העורר ואחרים הוגש כתב אישום ביום 5.7.2018 (כתב האישום תוקן ביום 12.7.2018) הכולל שני אישומים, ומייחס לעורר עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); ניסיון לסחר בנשק לפי סעיפים 144(ב) ו-25 לחוק; עבירת נשיאת נשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 29 לחוק; עבירת נשיאת אביזר לנשק בצוותא לפי סעיף 144(ב) סיפא וסעיף 29 לחוק העונשין.

2. בתמצית, בכתב האישום מסופר כי העורר, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשר יחד עם אחרים קשר להובלת כלי נשק מהשטחים אל תחומי מדינת ישראל, לצורך מכירתם. ביום 21.6.2018, שוחח הנאשם 3 עם העורר וביקש ממנו להכין עבורו נשק לשם מכירתו. נאשם 4 שוחח גם הוא טלפונית עם העורר, שבע פעמים, וביקש ממנו לארגן עבורו נשק לצרכי מכר.

עוד באותו יום, ביקש העורר את עזרתו של נאשם 2 בהובלת נשק מקלקיליה לישראל. השניים יצאו בסמוך לשעה 22:00 לכיוון קלקיליה, שם נפגשו עם אנשים אחרים, והטמינו בדלת הימנית-אחורית של הרכב כלי נשק. בדרכו לישראל, נעצר העורר במחסום בידוק, ובסמוך למעצרו הוא שוחח עם נאשמים 3-4 והורה להם לכבות את מכשירי הטלפונים בעקבות מעצרו.

עוד מסופר בכתב האישום כי העורר, עובר ליום 20.6.2018, קשר עם נאשמים 3-4, ואחרים קשר למכירת כלי נשק. נאשם 3 התקשר לעורר וביקש ממנו להכין את כלי הנשק לשם ביצוע העסקה וכי הרוכש הפוטנציאלי ביקש לנסות את הנשק. העורר הכין את הנשק, ואף ביצע בהם בדיקה וצילם סרטון המוכיח כי הנשק עובד. באותו ערב, העורר והנאשם 3 נפגשו והעבירו את הנשק לידי הקונה. כעולה מכתב האישום, העורר דאג אף לבדיקת הנשק של עסקה קודמת שהתבצעה יום לפני והוא הציע למוכר לשמן את הנשק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. העורר, באמצעות בא כוחו, הסכים כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר. לבקשת העורר, בית המשפט הורה על הכנת תסקיר מעצר.

4. בהחלטתו מיום 6.8.2018, עמד בית המשפט על חוות דעתו של שירות המבחן אשר המליץ על שחרורו של העורר למעצר בית מלא, בבית אחותו באום אל פחם בפיקוח מפקחים מתאימים. חרף זאת, בית המשפט הגיע למסקנה, לאחר בחינת מכלול החומר, כי יש לעצור את העורר עד לתום ההליכים. בית המשפט עמד על כך כי העורר הוא הדמות הדומיננטית באירוע; כי העורר הוא 'מומחה' בענייני כלי נשק ויש לו נגישות רבה אליהם. בית המשפט שקל את השיקולים לכאן ולכאן והורה על מעצרו של העורר.

על החלטה זו נסב הערר שלפנינו.

5. העורר טען כי בית המשפט לא העניק משקל ראוי להמלצת שירות המבחן לפיה יש מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר; לעובדה כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו היא בינונית כפי שנכתב בתסקיר המעצר; גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי, והמפקחים המתאימים שהוצעו על ידו. עוד נטען כי שגה בית המשפט עת נתן משקל לשתיקתו של העורר בחקירות, וכן להתרשמותו בעניין קיומם של קשרים עם אנשים בתחום הנשק ולהתייחסות העורר מקלת הראש בענייני נשק. נטען כי ההחלטה חוטאת לתכלית המעצר – האיזון בין האינטרס הציבורי, וחירותו של העורר לאור חזקת החפות העומדת לזכותו.

6. דין הערר להידחות.

מעבר לחומרה היתרה שיש בעבירות הנשק כשלעצמן, הרי שבמקרה דנן, התמונה המצטיירת היא שהעורר הוא דמות דומיננטית של סוחר נשק לכל דבר ועניין, בעל נגישות גבוהה לכלי נשק למיניהם, ומי שטובל עמוק בתחום ומשמש ככתובת שאליה פונים להזמנת כלי נשק על סוגיהם השונים. הלכה עמנו, כי בעבירות בנשק, ובפרט עבירות של סחר בנשק, קיימת מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור, שאותה לא ניתן לרוב להפיג באמצעות חלופת מעצר אלא בנסיבות חריגות (ראו, לדוגמה, בש"פ 9713/17 שקיר נ' מדינת ישראל (27.12.2017)). מחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) עולה כי בעבירות נשק ניתן להסתפק במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, רק במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שירשמו - סעיף 22(ב)(1) בצירוף סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק המעצרים (ראו: בש"פ 6145/16 אבוהצירא נ' מדינת ישראל (16.9.2015)). במקרה דנן, לא ראיתי כל נסיבות חריגות המצדיקות בענייננו חלופת מעצר. להיפך, לשתיקתו של העורר בחקירותיו יש השלכה הן במישור הראייתי והן במישור המסוכנות, ולכך גם יש להוסיף כי הנשק מושא האישום השני לא אותר (ראו השוו: בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-8 (10.3.2011)).

7. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב באלול התשע"ח (23.8.2018).

ש ו פ ט